

Πατριάρχης Θεόδωρος: Η Αλεξανδρεία μνημονεύει και ευγνωμονεί

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)



Οι άνθρωποι έχουμε ανάγκη να γράφουμε για να θυμόμαστε. «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἄγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων», μας επισημαίνει ο των Εθνῶν Απόστολος Παῦλος, και δε λυπόμαστε «καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» Ανάστασης.

Σήμερα, μνημονεύουμε κι ευγνωμονούμε, από την ιστορική Μονή του Αγίου Σάββα Αλεξανδρείας, προσευχόμενοι στο Θεό, τελώντας το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας κι εξάγοντας στο Δισκάριο μικρά «ψυχία αγάπης», ως ένδειξη ευγνωμοσύνης στα πρόσωπα των αδελφών που έφυγαν από κοντά μας.

Πριν από δεκατέσσερα ακριβώς χρόνια, την ενδεκάτη Σεπτεμβρίου του 2004, αναχώρησαν για τη Βασιλεία του Θεού δικοί μας άνθρωποι, οι οποίοι υπηρέτησαν με αυταπάρνηση και αγάπη το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας: ο μακαριστός προκάτοχός μου Πατριάρχης Πέτρος ο Ζ΄, ο Πηλουσίου Ειρηναίος, ο Καρθαγένης Χρυσόστομος, ο Μαδαγασκάρης Νεκτάριος, οι Αρχιμανδρίτες Αρσένιος και Καλλίστρατος, ο Αρχιδιάκονος Νεκτάριος.



Ο αοίδιμος Πατριάρχης Πέτρος, υπήρξε συνεχιστής μεγάλων Πατριαρχών, στην Αποστολική διαδοχή του Θρόνου του Αγίου Μάρκου. Στα επτά καρποφόρα έτη της Πατριαρχίας του, εργάστηκε ακατάπαυστα για την διάδοση του Ευαγγελικού μηνύματος στην Αφρικανική ήπειρο, χειροτονώντας νέους Αρχιερείς και δημιουργώντας νέες ελπιδοφόρες προοπτικές στην ιεραποστολή. Μέσα στα πολλά έργα του, στο σύντομο διάστημα παραμονής του στο Θρόνο, ξεκίνησε τις ανακαινιστικές εργασίες του Πατριαρχικού Μεγάρου, της Μονής του Οσίου Σάββα Αλεξανδρείας, της Πατριαρχικής Επιτροπείας Καΐρου και της Μονής του Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου.

Ο Πηλουσίου Ειρηναίος, ένας μεγάλος Ιεράρχης με πολλά таланτα και ξεχωριστά χαρίσματα, προσέφερε τον εαυτό του στη διακονία της Εκκλησίας και του Πατριαρχείου μας. Ένα μεγάλο μέρος της Δυτικής Αφρικής και η Κένυα οφείλουν την γνωριμία τους με την Ορθοδοξία στον ακάματο ποιμένα, μακαριστό Ειρηναίο. Εάν υπάρχει μια πνοή Ορθόδοξης πίστης και ζωής σε αυτά τα μέρη, οφείλεται σε αυτόν.

Ο Καρθαγένης Χρυσόστομος υπήρξε μεγάλος αγωνιστής για τα δίκαια του Θρόνου του Αγίου Μάρκου και ήξερε όσο λίγοι να μάχεται δυναμικά γι' αυτά. Διέθετε

παρρησία, τεράστια ψυχική δύναμη και είχε έναν μοναδικό τρόπο να ανταπεξέρχεται στις δυσκολίες, σε χαλεπούς καιρούς.

Ο Μαδαγασκάρης Νεκτάριος, ο αγαθός λευίτης του Θεού, θεμελίωσε και εργάστηκε αδιάκοπα για το Ευαγγέλιο του Χριστού, στην ταλαιπωρημένη από την ανέχεια Μαδαγασκάρη. Εάν υπάρχει η Ορθοδοξία εκεί, οφείλεται σε αυτόν. Η Παναγία κράτησε το σώμα του κοντά Της, πλάι στο Περιβόλι Της, στα γαλάζια νερά του Άθωνα, ανταποδίδοντας την αγάπη του γι' Αυτήν. Πάνω απ' όλα υπήρξε καλός μοναχός, γι' αυτό η Βασίλισσα του Αγίου Όρους, η Κυρία Θεοτόκος, θέλησε να μείνει κοντά Της.

Ο Διάκονος Νεκτάριος, οι πατέρες Καλλίστρατος κι Αρσένιος, οι συνοδοί του Πατριάρχου και τα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων, των οποίων τα ονόματα ας θυμηθεί ο Κύριος στη Βασιλεία Του. Τους ευχαριστούμε όλους με ευγνωμοσύνη για οσα προσέφεραν στην Εκκλησία, δεν τους λησμονούμε ποτέ στις προσευχές μας, πιστεύοντας ότι ο Θεός της Αγάπης και του Ελέους θα τους αναπαύσει «έν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσάακ καὶ Ἰακώβ». Εμείς δε, «οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι», ας έχουμε κουράγιο και δύναμη, συνεχίζοντας το έργο της διακονίας του Ευαγγελίου στη Μαύρη Ἡπειρο, η οποία θα αποτελέσει την ελπίδα του μέλλοντος της ανθρωπότητας.

Τη σημερινή ημέρα προσευχητικά θα μνημονεύσω και τον εκλεκτό πατέρα Κωνσταντίνο Στρατηγόπουλο που μόλις έφυγε από κοντά μας. Με περισσή ευγνωμοσύνη τον θυμάμαι στο Γραφείο της Εξωτερικής Ιεραποστολής στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπου με πολλή αδελφική αγάπη με στήριζε στον ιεραποστολικό μου αγώνα, ενισχύοντάς με πνευματικά και υλικά, στο μακρινό Καμερούν. Με πολλή διάκριση βοηθούσε όλους τους ιεραποστολούς, πίστευε βαθιά στη διακονία της ιεραποστολής στα έθνη. Υπηρέτησε όσο λίγοι την ελπίδα του κόσμου, τα νιάτα, τα οποία τον αγκάλιασαν σαν πνευματικό τους πατέρα. Όλα αυτά τα παιδιά που βρήκαν το δρόμο του Χριστού χάρη σ' αυτόν, ας αποτελούν ένα αναμμένο κερί στη μνήμη του.

Η θύμιση αυτών των ανθρώπων σήμερα, είναι έκφραση ειλικρινούς ευγνωμοσύνης για το έργο και την προσφορά τους. Ας είναι αιωνία η μνήμη τους!

+Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄